

Velikonoční list

2025

Farní sbor Českobratrské církve
evangelické v Miroslavi

„Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít.“

Ozeáš 6, 2

K velikonočnímu času patří také chvíli čekání. Čas zármutku, truchlení, ale i čas vyhlížení, čas naděje, radosti a nového začátku. Každý, kdo má pocit, že už nedošel na konec své cesty a už nemůže dál, je pozván k novému životu.

Součástí Velikonoc je také čas soboty. Bílá sobota, čas ticha a čekání. Čas, který se dotýká své hranice, čas mezidobí, kdy se zdá, že se nic neděje. Je to doba čekání, kdy se něco připravuje, dochází k proměně, skrytě. Už se něco děje, ale my to ještě nevidíme, jen čekáme. Nelze přeskočit z Velkého pátku rovnou k neděli Vzkříšení. Je třeba prožít i ten čas čekání a doufání. Sobota byla pro Židy svátkem, dnem posvěceným, dnem odpočinku. I Ježíšovo mrtvé tělo odpočívá v hrobě a čeká, až Bůh udělá to, co má v plánu. I naše čekání je chvíle důvěry a odevzdání. Obojí patří dohromady. Má dojít k novému stvoření, ale nejprve je třeba po něm toužit. Pro každého z nás je nezbytný čas předání.

„Položili tělo do hrobu, který byl vytesán ve skále, a přes vchod přivalili kámen,“ říká Markovo evangelium. Podle Lukáše ženy bděly a pak šly domů, aby připravily vonné látky a parfémy a dodržovaly sobotu jako den odpočinku. Velikost Božího díla vzkříšení se neděje jen tak bez přípravy. Musí se na tu chvíli čekat, ta chvíli musí být chtěná, toužená, musí se pro ní připravit prostor, vnitřní prostor duše, lidského srdce. Sobotní odpočinek je všechno a zároveň nic. Nicota v hrobě, a přesto Bůh koná, už teď v skrytu, mimo naše zraky. Ale naše zraky víry vyhlížejí a touží a máme naději, už teď, v našem nynějším mezidobí, teď a tady. Pamatujme, že naděje to není jakási nejasná víra „že všechno jednou nějak dobře dopadne.“ Naděje je víra, že Bůh koná i když to ještě jasně nevidíme, ale vyhlížíme, čekáme a víme, co čekáme.

Kristus praví: Byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu

Zjevení 1, 18

Ty který máš klíče k životu: Otevři naše srdce, abychom velikonoční zprávu přijali a spolehli se na ni. Odežeň všechny chmury, všechno, co nás děsí a co nám nahání strach. Otevři nás pro tu obrovskou radost ze svého vítězství nad smrtí a ďáblem a učiň nás pevnými ve víře, že se také tady na zemi zavřou brány pekla. Ty živý, veď svět k míru, naplň jáсотem všechno stvoření, ať slaví život a vzdávají chválu. Amen.

Otče, do tvých rukou...

Ježíšova úplně poslední slova na kříži zněla: „Abba - Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ (L 23,46). Jsou to původně slova 31. žalmu, který se Židé každý den modlili jako večerní modlitbu. Ježíš se jej tak na kříži modlí i jako večerní modlitbu svého života. Navíc k této biblické modlitbě žalmu přidává ještě oslovení „Otče“. Doslovný překlad slova „Abba“ ale znamená spíše „Tatínku“. Toto důvěrné a něžné oslovení Boha je pro Ježíše naprosto typické a on je chce naučit i nás. Je příznačné, že se Ježíš obrací na Otce tímto něžným oslovením právě v bolestném okamžiku umírání. V Ježíšově umírání se naplňuje jeho vztah k Otci, vrhá se do Otcovy milující náruče. A spoléhá se na to, že ho Boží milující náruč zachytí.

Milí přátelé, bratři a sestry...
Nově zvolené staršovstvo
Farního sboru Českobratrské církve evangelické
v Miroslavi
vám přeje požehnané velikonoční svátky.
Pokoj Boží necht' je s vámi se všemi.

Pozvání k velikonočnímu slavení

Zelený čtvrtek

16:00 Sederová hostina v Kruhu (Miroslav)

Velký pátek

8:30 Bohoslužba s večeří Páně (Miroslav)

10:00 Bohoslužba s večeří Páně (Bohutice)

Neděle velikonoční

8:30 Bohoslužba s večeří Páně (Miroslav)

10:30 Bohoslužba s večeří Páně (M. Krumlov)

Velikonoční pondělí

8:30 Bohoslužba (Miroslav)

Kontakty: Farní sbor Českobratrské církve
evangelické v Miroslavi, Husova 67/44, Miroslav 671
72; e-mail: miroslav@evangnet.cz
(cce.miroslav@volny.cz); mobil: 603 186 128; číslo
bankovního účtu: 1582635309/0800; farář sboru:
David Sedláček